

TALLER DE PRÀXIES

CONTE LOGOPÈDIC Nº 2

“L'ANEGUET LLEIG”

NOTA: El conte s'explica al grup classe amb el material específic del conte. En vermell es ressalten les accions, onomatopeies i pràxies que també fan els nens durant l'explicació del conte. Al final del conte es fa una pràxia engran grup.

La mama gallina “Coc-coc-coc” està cobant els seus ous (cantem “la gallina Ponicana”). En té sis. De cadascun surt un petit pollet groc, (amb les mans fem la forma d'un ou que s'obre i “crec-crec”), els pollets diuen “piu-piu”, excepte d'un, que triga molts de dies a obrir-se. Quan per fi s'obre “crec-crec”, surt un aneguet molt diferent als altres (fer cara d'estranyats), no és petit, no és groc i no és maco. Els seus germans es riuen d'ell “ja-ja-ja” i alguns animals de la granja com el porc (arronsem el nas perquè fa pudor) s'acosten a mofar-se :- “oinc-oinc” “aquest aneguet és la cosa més lletja que he vist mai”. La mare s'empenya amb ell i li diu :- calla porc pudent, deixa tranquil el meu fill. Però des d'aleshores li varen anomenar “Aneguet Lleig”. L'endemà surten a fer una volta per l'estany “piu-piu-piu”, davant va la mare i al darrera els pollets, però quan li toca el torn a l'Aneguet Lleig té por de l'aigua:- “ai-ai-ai, tinc por de l'aigua” i es queda arraulit sota unes branques a la vora de l'estany. La mare no se n'adona i comença a enlairar-se amb els pollets al darrera “Zum-zum-zum”, i d'aquesta manera l'Aneguet es va quedar tot sol. Varen passar uns dies, i l'Aneguet va entendre que no tornarien per ell així que va decidir marxar a un altre lloc a buscar amics, ja que en aquella granja ningú el volia (Xino-xano-xino-xano). Va passar el temps i moltes aventures, però no era feliç. (Aquí s'ha d'explicar a on vivia, els amics que fa, i els enemics, i com passen les estacions). Els dies van passar i va tornar a brillar el sol i sobtadament es va adonar que ara ell també sabia volar “Zum-zum-zum”. Volant d'aquí cap allà va veure un gran estany i va decidir donar-se un bany “Xafff”. Allà se li va acostar l'au més maca que havia vist mai, tota blanca, amb el cos arrodonit i un coll llarg que acabava amb una petita cara i un bec negre, l'Aneguet es va quedar bocabadat “que maca que ets!!, a mi també m'agradaria ser com tu”. Aquella preciosa au se'l va mirar estranyada i li va dir: “mira't a l'aigua de l'estany”. L'aneguet va contemplar el seu reflex a l'aigua (portarem un mirall petit perquè els nens es puguin mirar i així veure què és el reflex) i va descobrir que ell també era molt maco , com aquella au: -Ohhhh, ja no sóc un ànec lleig!. L'altre ocell li va explicar que ells eren cignes, les aus més maques del món però que quan són petits són diferents dels altres pollets. L'aneguet lleig es va quedar a viure a l'estany per sempre i aleshores sí va ser feliç!! (fem un gran somriure).

Vet aquí un gat, vet aquí un gos
 Aquest conte s'ha fos.
 Vet aquí un gos, vet aquí un gat
 Aquest conte s'ha acabat.

Material	Onomatopeies	Pràxies durant el conte	Pràxia en gran grup
Ànec de peluix	Coc-coc-coc Ohhhh	un gran somriure	Enganxar confetis en el dibuix d'un cigne bufant amb una palla.
Trencaclosques de la granja	Xafff Zum-zum-zum Xino-xano-xino-xano	arronsar el nas (pudor) arronsar el front i tota la cara (por)	
mirall	ai-ai-ai piu-piu-piu oinc-oinc ja-ja-ja crec-crec piu-piu	Obrir molt els ulls (fer cara d'estranyats)	
Cançó			
La gallina Ponicana			